Ч. 136 (13.681). Львів, субота 26. травня 1934. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Зелені Свята — дні українських інвалідів і стрілецьких могил.

Як щороку, у дні Зелених Свят, коли збірна думка Нації зупиняється традиційним звичаєм над величнім минулим, звертаємося до всіх, у кого жива кров у жилах, у кого бється українське серце у грудях: Докажіть активно, що ви члени одної живої нації!

Пригадайте собі на обовязок чести, що його має кожний свідомий українець чи українка. Честь Нації вимагає, щоб інваліди Українського Війська були забезпечені! Честь Нації вимагає, щоби стрілецькі могили були упорядковані й збережені за вічну память! Ті обовязки чести — це обовязки кожного громадянина.

У цьому році наш заклик мусить відбитися гріміхішим відгомоном, ніж колинебудь досі, бо у винятковій потребі найшлося Українське Товариство Допомоги Інвалідам і Товариство Охорони Военних Могил. Вістки про те, що держава перебрала на себе забезпечення українських інвалідів, зменшили жертвенність на цілі УКТОДІ до тої міри, що Товариство стоїть перед загрозою припинити висилку скромних дотеперішніх інвалідських рент із фондів УКТОДІ. А тимчасом ані один інвалід Української Галицької Армії не дістає ренти від держави. Українські інваліди дальше здані виключно на допомогу української суспільности і суспільність мусить цей обовязок виповнити.

Товариство Охорони Военних Могил у Львові цього року також у вімкозій потребі. Саме цього року ТОВМ приступило до тривалого упорядкування стрілецьких могил у Львові. На Янівському цвинтарі обрамовують тепер бетоном 648 дорогих могил, щоби лишити прийдешнім поколінням тривалі памятки. Роботи ті коштують 13.000 золотих. Половина робіт уже виконана. На докінчення треба грошей.

Масовими і щедрими жертвами докажіть у дні Зелених Свят, що Вам не байдужа доля інвалідів УГА, що Вам дорога стрілецька слава та її утривалення. Жертви шліть чековими складанками УКТОДІ, розісланими з українською пресою, або на адресу: УКТОДІ, Львів, Потоцького 48.

ЗА УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ДОПОМОГИ ІНВАЛІДАМ У ЛЬВОВІ:
Д-р Іван Ґижа, голова. *Д-р Ярослав Олексишин*, секретар.

Т-ВО ОХОРОНИ ВОЄННИХ МОГИЛ У ЛЬВОВІ:
Д-р Павло Кривуцький, голова. *Олександер Карпінський*, секретар.

Числа окружних українських лист та назвиська кандидатів.

УКРАЇНСЬКІ ВИБОРЦІ!

Вже в днї 27. травня ц. р. від год. 9-ої рано до 7-ої вечором відбудеться голосування на листи кандидатів на радних до Ради міста Львова.

Всі українські Громадяни й Громадянки, що мають право голосування, голосують на одиноку українську листу Українського Народнього Виборчого Комітету.

I. округа — Середмістя: Козіцький Іван, Матвійчук Микола, інж. Мацьків Петро, Волянський Михайло. **Число листи 2.**

II. округа — Галицьке: Таранько Михайло, Гординський Діонізій, Макарушка Евгенія, Косовнин Григорій. **Число листи 4.**

III. округа — Городецьке: Павликовська Ірина, д-р Бурачинський Тит Евген, Олексин Іван, Глинчак Іван, Ґоїм Петро, Костишин Антін. **Число листи 3.**

III. округа — Городецьке-Янівське: Листи не внощено.

V. округа — Жовківське: Голяк Теодор, Каштанюк Олена, Штвер Михайло. **Число листи 6.**

VI. округа — Жовківське: Микитович Осип, Брилинський Михайло, Кармазин Анна, Сливка Юрій. **Число листи 1.**

VII. округа — Жовківське-Замарстинів: Децикевич Володимир, Маслюкевич Михайло, Огроднік Параскевія, Заяць Василь, Васильків Василь, Кульчицький Василь, Хруцький Сергій. **Число листи 8.**

VIII. округа — Жовківське-Знесіння: о. Дзерович Юліян, Тарнавський Семен, Симеон Сенев, Куртяк Петро, Гронь Петро. **Число листи 2.**

IX. округа — Личаків: Радловський Орест, Зацерковна Марія, Луцишин Іван, Лисий Ілько. **Число листи 4.**

X. округа — Личаків-Галицьке: о. Лопатинський Дамян, Терлецький Омелян, Кондрачева Антонія, Пеленський Зиновій. **Число листи 3.**

XI. округа — листа уневажнена. (на 1. місці стояв п. Тома Чорний).

XII. округа — Галицьке: Русин Юліян, Палій Анна, Глушевський Юліян, Зубач Еміліян **Число листи 3.**

XIII. округа — Галицьке: інж. Рижевський Теофіль, Новосад Лев, Ярицький Михайло, Мицак Анна. **Число листи 2.**

XIV. округа — Городецьке: Березовський Амброз, о. Семчишин Дмитро, Навроцький Осип. **Число листи 3.**

XV. округа — Городецьке: Стефанівський Михайло, Ракова Стефанія, Слюсарчук Гриць, Великанович Дмитро. **Число листи 4.**

XVI. округа — Городецьке-Сигнівка: д-р Коберський Карло, Харкевич Володимир, Остафійчук Яків, Стоцький Михайло. **Число листи 2.**

XVII. округа — Городецьке: д-р Волошин Михайло, д-р Олексишин Ярослав, інж. Храпливий, інж. Чапля Микола. **Число листи 3.**

XVIII. округа — Городецьке-Богданівка: Стевчак Іван, Бучко Іван, Кулик Микола. Число листи 4.

XIX. округа — Клепарів-Левандівка-Голоско — листа уневажнена (на першому місці тої листи стояв інж. Юліян Мудрак).

XX. округа — Замарстинів-Клепарів: д-р Марітчак Олександер, Воюлка Володимир, Польовий Іван, д-р Макарушка Любомир, Гриневецький Володимир. **Число листи 3.**

У Львові не сміє бути ні одного такого українського виборця — жінки чи мущини, який в дні 27. травня ц. р. не виконав би свого національного і громадянського обовязку. Кожний в тому дні піде до виборів та голосуватиме на єдину українську національну листу.

У Львові, дня 24. травня 1934 р.

Український Народній Виборчий Комітет на м. Львів.

Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego! Sąd okręgowy Wydział VI. I. karny we Lwowie, w składzie S. O. T. Będaszewski jako przewodniczący, S. O. Dr. J. Locker i S. O. M. Młynarski jako głosujący w sprawie konfiskaty Nr. 126 czasopisma pt. „Dilo" z daty Lwów, dnia 16. maja 1934 do Sygn. VI. I. Pr. 232/34, na posiedzeniu niejawnem w dniu 16. maja 1934 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie, postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną przez Starostwo grodzkie we Lwowie, konfiskatę czasopisma pt. „Dilo" Nr. 126 z daty Lwów, dnia 16. maja 1934, zawierającego: 1) w artykule pt.: „Za prynależnist do O. U. N." a) w ustępie od słów: „Pidsudni każut" do słów: „obwynuwaczeni", b) w ustępie od słów: „Pro cilyj" do słów: „napadu", znamiona występku z art. 187 i 170 k. k., zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl §. 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17/12 1862. Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu szerzenie nieprawdziwych wiadomości z przebiegu procesu oraz z przeprowadzenia śledztwa przez organa policii państwowej, któreto wiadomości mogą wywołać niepokój publiczny. Według §§. 487, 489 493 p. k. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący T. Będaszewski w. r. Protokulant Turkiewicz w. r. Za zgodność Janowicz st. sekretarz.

Як голосувати?!

УКРАЇНСЬКІ ВИБОРЦІ!

Йдучи до голосування в дні 27. травня ц. р. майте на увазі такі дуже важні речі:

1) Майже в кожній окрузі наша українська листа має інше число. Тому затямте собі, яке число має українська листа у Вашій окрузі і лише на ту листу голосуйте.

2) Йдіть до голосування тільки з картками, які дістанете від Українського Народнього Виборчого Комітету. Картка до голосування є тільки тоді важна, коли на ній є число листи і призвище кандидатів. Колиб Ви такої картки не дістали, то можете її дістати у свому Українському Окружному Виборчому Комітеті або в Головному Українському Народньому Виборчому Комітеті вул. Підваля ч. 7/III. поверх. В крайнім разі можна картку написати, але лише на білому чистому папері.

3) Будьте дисциплінованими українцями і не робіть ніяких поправок ні змін на картках голосування, бо це може пошкодити українській листі.

4) У кожній виборчій окрузі є кілька обводових комісій. Голосується тільки у домівках обводових виборчих комісій. Щоби кожний виборець знав, де має голосувати, то Український Народній Виборчий Комітет видав летючки, в яких є список усіх вулиць кожної округи і обводів та адреси домівок обводових виборчих комісій, до яких кожна вулиця приділена.

5) Голосування відбувається таким чином, що перед виборчою комісією кажеться перед голосно і зрозуміло своє імя і призвище та адресу, а відтак до порожньої коперти, яку голосуючий дістане при столі, вкладається лише одну картку до голосування. Найкраще голосувати в раніших годинах.

6) Виборча комісія може зажадати ствердження тотожности особи виборця. Тому треба принести зі собою якийнебудь документ, що стверджував би тотожність Вашої особи („довуд особісти", метрика, військова книжечка і т. п.). Вистарчає також ствердження двох свідків, які мають з собою „доводи особисті". Тому найкраще йти до голосування малими гуртками, щоби один виборець міг бути свідком другому.

7) Коли би з якихнебудь причин Вас не допустили до голосування, то з домівки виборчої комісії зайдіть негайно до свого Окружного Виборчого Комітету, або до канцелярії Головного Народнього Виборчого Комітету, щоби це зголосити.

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДЯНИ Й ГРОМАДЯНКИ!

У день виборів усі як один голосуйте на єдину українську листу.

Львів, дня 24. травня 1934 р.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНІЙ ВИБОРЧИЙ КОМІТЕТ.

Ad absurdum!...

Франко-більшовицький союз і Совіти, як ратунок Ліґи Націй.

Львів, 24. травня 1934.

„Франція переконалася, що треба зректися надії на союз з Англією. Ген. Вейґан заявив, що сила французької армії замала, щоби оборонити Францію на випадок раптового наїзду німців, і тому домагається продовжити час війської служби у Франції до 2-ох літ. Совітський уряд згодився вже у засаді заключити з Францією військовий союз. У совітському посольстві йдуть щоденно відповідні наради з чільними французькими політиками, промисловцями й редакторами великих політичних часописів. Перше завдання Франції полягає у тім, щоби їй вдалося переперти рішення, яким Ліга Націй прийнялаб до себе Сов. Росію. Проти цього протестує тепер лише Голяндія, зате Мусоліні вже на це погодився".

Таку сензаційну звістку приніс кілька днів тому льондонський „Дейлі Геральд". Отже вже не тільки „зближення" до більшовицької Росії — а військово-політичний союз! І не Совіти стараються за вступ до Ліги Націй для піддтримки свого міжнародного і внутрішнього престіжу, а Франція тягне туди Совіти для забезпеки своєї верховодницької позиції в Европі! Червона армія Ворошилова і Буденного має стати ґаранткою безпеки західно-романської культури перед германським заливом, а моральний капітал царства ҐПУ й авторитет більшовицької диплоьматії має врятувати міжнародній авторитет женевської установи, покликаної для вирішування всіх міжнародніх спорів та для організації світового мира, добробуту і безпеки!

Кепський дотеп чи кпини зі здорового розуму? Журналістична качка невідповідального ловця за сензаціями? Нічого подібного! Вістка, зацитована на вступі, має всі познаки реальної імовірности, а що вона справді „поважна" й актуальна, це доказує вся світова преса, повна нині відомостей про „велику російську карту" в руках Франції!

Отже телефони й телеграфи розголошують по світі такі „розторощуючі" факти: Літвінов, що перебував на „лікуванні" у Відні, раптом зявився у Женеві і „випадково" півтори години радив у 4 очі з Барту. Потім виїхав до недалекої Ментони, щоби бути готовим на кожний поклик, в тимчасом п. Барту викликав з Москви тамошнього французького амбасадора Альфанда. Зате до товариша Літвінова у Ментоні зголосився миттю товариш Довґалевскій з Парижа. А п. Еріо у Парижі знову завзято боронить славу доброго совітського імени перед усякими клевестами його „реакційних" земляків, а совітська преса бе рекорд делікатних висловів про найбільшу мілітарну капіталістичну державу Европи і про міжнародній центр капіталістичного світа...

Відносини дійшли справді ad absurdum. 10. грудня 1919 року той самий Літвінов, нинішній керманич закордонної політики Союзу Совітських Республик (тоді ще, щоправда, більш відомий під своїм рідним і родовим назвиськом Апфельбавм) казав на пресовій конференції у Москві буквально таке: **„Мир в Европі й Азії тільки тоді настане, коли війна в Росії скінчиться"** (очевидно, Літвінов — як усі його попередники — завжди рахувався лише з державами, а ніколи з народами, і тому навіть у 1919 році не соромився називати Росією край від Білого по Чорне Море). І далі заявив авторитетно (як заступник Чічеріна): **„Совітський уряд не робить ніяких політичних комбінацій і не заключає союзу з іншими державами, як довго пануватиме капіталістична система"**. 15 літ пізніше той самий дипльомат, сховавши пролетарську амбіцію до кишені, став комівояжером по капіталістичному світі й ловцем „політичних комбінацій" „з іншими державами", а мир в Европі й Азії є нині, при найбільш „спацифікованому" населенню великодержавної Росії, далеко більше непевний і загрожений, ніж був тоді, коли неросійські нароли боролися за свою волю.

До абсурду довели світ і міжнародню ситуацію французькі політики, які до 1934 року стосують політичні рецепти з 80-их рр. мин. століття, коли після упадку Бісмарка Франція жадібно вхопилася протинімецького союзу з Росією. Ідея того союзу віджила нині знову в умах французів і — як на сміх — найбільшими прихильниками тої ідеї є нині найбільші оборонці французької демократії, так само як колись найбільші паризькі республиканці кричали на славу Миколі II-му. Нині для французької політики істнує лише одна проблема: як перебороти формальні трудноші з інтронізацією Літвінова у Раді Ліги Націй, — щож до самого введення Совітів до Ліги і щодо союзу з Совітами — то це ніби вже справа рішена...

Справа справді рішена й доля Ліги Націй перерішена. Ніщо мабуть не зможе завдати тій установі більше смертного удару, як повна дискредитація її ідеї через факт самої присутности у ній представника більшевицької Росії. Довівши проблему політично-військової гегемонії Франції в Европі до абсурду — ця гегемонія мусить завалитися, а разом із нею мусять провалитися всі її допоміжні засоби. Людскість може багато перетерпіти, але довго ніколи не витріває у ролі посміховища.

Перший український літак в Америці.

ШИКАҐО, травень. На заклик Централі Гетьманських Січей Америки й Канади йде тут підготовка до збірки жертв на придбання першого українського національного літака (аероплину) в Америці. Цей аероплян дістане як дар від українського громадянства та українська летунська школа, в котрої найскорше вийде кваліфікований летун. Українські летунські школи віддавна істнують у Шикаґо, Детройті і Клівлєнді.

Той перший летун має, за жертвенною допомогою українського громадянства, відбути тим аеропляном відвідини головніших осередків української еміґрації в Америці й Канаді і в той спосіб осягнути найвищу летунську кваліфікацію та заохотити українську молодь до студій науки й техніки летунства.

—o—

Жидівський характер комуністичної демонстрації.

НЮ ЙОРК, 2. травня. (Вл. кор.) Вчорашня першотравнева комуністична демонстрація в Ню Йорку мала наскрізь жидівський характер. Не лише, що промовці вигукували безупинно „Геть з Гітлером", як це тепер є жидівським і комуністичним звичаєм, але й сотні таблиць мали жидівські написи. Демонстрація не була така страшна, як комуністи обіцювали. Пізнати було дбайливе приготування, бо справлено коштовні живі образи і найнято багато вантажних авт, щоби при їх помочі вести пропаґанду. Похід розпочався на долі міста коло Савт Фері, в Батері Парку, і перейшов аж до Юніон Сквер при 14 вулиці. Тут зібралося усіх біля 25.000 демонстрантів, а яких 100.000 цікавих.

Одночасно парадували соціял-демократи на Медисон Сквер при 23 вул., де також зібралося біля 25.000 людей, крім цікавих видців. Комуністичні ґазети кажуть, що всіх демонстрантів було біля 300.000 осіб. Поліція подає попередно згадані цифри на підставі точних обчислень в часі походів.

СПІВПРАЦЯ З КОМУНІСТАМИ.

ПАРИЖ, 24. 5. ПАТ. Конґрес соціялістів у Тулюзі доручив своїм делеґатам до II. Інтернаціоналу, щоби довели до співпраці між II. Інтернаціоналом і III. комуністів у Москві.

Четвертий раз президентом.

ПРАГА, 24. 5. ПАТ. Національне Зібрання Чехословаччини проф. Тому Ґаріка Масарика, вибрало нині вже четвертий раз президентом. Комуністи були поставили свого кандидата Клемента Ґотвальда. Він здобув 38 голосів. За през. Масариком голосували всі чеські й німецькі партії. Здержалася від голосування мадярська христ.-суспільна партія.

КРАДІЖ ДОКУМЕНТІВ.

ПАРИЖ, 24. 5. ПАТ. Вчора зникли важні документи з бюр шкільного відділу французьких копалень у басейні Саари. Сторож утік з двома помічниками і тому на них упало підозріння крадежі документів. Покищо їх не схопили. Французька преса пише, що крадіж має політичний підклад. Документи були важні для Німеччини. Преса підкреслює, що французьке шкільництво в басейні Саари основується на мировій умові. Орґанізація і управа французьких шкіл спочивала в руках управи французьких копалень. До шкіл приймали не тільки французьких дітей, але також дітей німецького населення басейну Саари. Справники сподівалися найти докази натиску на німецьких робітників, щоби посилали свої діти до французьких шкіл. Управа французьких копалень внесе протест до Ліги Націй.

Поділ Австрії.

АТЕНИ, 24. 5. ПАТ. Мін. Ґерінґ вертаючи з Атен через Білгород, спиниться у Будапешті, де буде радити з політиками Мадярщини. Ґерінґ заявив закордонним журналістам в Атенах, що подорожує як приватна людина і його візита в Білгороді не мала офіційного, політичного характеру.

БЕРЛІН, 24. 5. ПАТ. Рішаючі кола заперечують поголоски, начеби Німеччина погодилася відступити Югославії частину Австрії за згоду на „аншлюс".

Війна в Арабії закінчилася.

КАІРО, 24. 5. ПАТ. Представники Ібн Савда, короля Геджасу і імама Ємену підписали мир у вівторок, 22. травня ц. р. Ібн Савд не вірить у щирість імама Ємену і сподіється, що імам зломить мир. Тому приказав своїм синам зачати наново війну, коли імам не виповнить мирових умовин.

По широкому світі.

— Марш. Пілсудський конферував більше як годину з мін. закордонних справ Естонії Селямом у присутності мін. Бека.

— До Варшави приїхали голяндські журналісти на прогульку.

— Король Борис призначив посла у Парижі Косту Батолова міністром закордонних справ.

У Браннав в Австрії комуністи виконали замах на електрівню.

— Провідники австрійських націонал-соціялістів Фравенфельд і Найман приїхали до Мінхену.

— Провідник французьких комуністів Доріо відмовився їхати до Москви та виправдувати свої помилки.

— Французькі летуни Коде і Россі вилетять 28. травня ц. р. з Парижа до Манджу-Го через СССР.

Гора засипала кілька сіл.

ЛЬОНДОН, 24. 5. ПАТ. У китайській провінції Квантунґ біля Ляо Чань обірвалася гора Кайман та засипала декілька сіл і ріку, по якій плавало багато рибальських човнів. В цій катастрофі згинуло багато людей. Покищо витягнули 250 трупів.

Признають Манджу-Го.

ЛЬОНДОН, 24. 5. ПАТ. Ліґа Націй заборонила своїм членам признавати нову державу Манджу-Го. Та проте держави не слухають тієї заборони. Республика Сан Сальвадор за признання Манджу-Го дістала замовлення доставити більшу кількість кави. Німецькі купці також торгують з манджурськими купцями.

—o—

Зміняють своїх послів.

БЕРЛІН, 24. 5. ПАТ. Уряд СССР відкликав свого посла в Берліні Хінчука, який перебуває на відпустці в Карльових Варах. Його наступить Суріч, посол СССР в Анкарі. Послів СССР у Токіо, Льондоні і Парижі також змінять.

ВИ НЕ МУСИТЕ ПІДПИСУВАТИ ЗАЯВУ НА ПОЗИЧКУ РІДНІЙ ШКОЛІ, ЯКЩО ВПЛАТИТЕ ВІДРАЗУ ГОТІВКОЮ.

Виборчий припис, з якого не слід користати.

У виборчій міській ординації є один припис, що заслуговує на увагу, а саме: виборці мають право перекидати свої голоси з одного кандидата на другого тої самої листи. Іноді дехто помилково думає, що варто в такому разі всі голоси віддати на одного українського кандидата, і тоді він дістане більше голосів від кандидата польської чи жидівської листи та напевне здобуде мандат. Отже треба пояснити, що на здобуття мандату скупчення голосів на одному кандидаті ні в якій мірі не впливає, бо мандати ділять між листами на підставі числа виборчих карток, що впали на поодинокі листи. А кожний виборець має право кинути лише одну виборчу картку, і для здобуття мандату листою байдуже, чи на тій виборчій картці буде виписане три рази назвище одного і того самого кандидата, чи будуть написані назвища трьох кандидатів. Одна й друга виборча картка має ту саму силу.

Якеж тоді має значіння перекидування голосів з одного кандидата на другого? Це перекидування впливає лише на рішення, хто з кандидатів на листі має дістати мандат: чи перший кандидат, чи другий, чи третій, оскільки, очевидно, листа здобула мандат. Засадничо на випадок, коли листа здобула мандат, цей мандат приділюють тому кандидатові, якого імя найбільше разів було виписане на виборчих картках цієї листи. Тому, коли якась частина виборців счеркнула би зовсім на виборчих картках імя першого кандидата, а по два рази написала би прізвище другого кандидата, то мандат дістав би цей другий кандидат. В разі, коли всі (або два) кандидати одної листи, на яку припадає один мандат, зібрали рівну скількість голосів, якийнебудь чужинець чи злобна людина може своїм голосом перерішити, щоби мандат дістав не чоловий кандидат. Однак чи варта стосувати таке перекидування голосів, счеркувати одного кандидата, а писати подвійно чи потрійно другого кандидата? Рішуче ні, і то з таких причин:

Вибори мають бути свідоцтвом політичної зрілости нашого громадянства, а тим самим його дисципліни, бо нездисциплінованого громадянства не можна признати зрілим. Порядок кандидатів на листі устійнює провід за порозумінням з виборцями. Якеж право має одиниця (окремий виборець) змінювати те, що є виразом узгідненої думки всіх?! Чи не буде це виломлюванням зпід дисципліни власного проводу? Чи не дало би це можливости противникам пізніше робити нам такі закиди: а що, ваші виборчі маси не йдуть за вашим проводом, не слухають його, бо змінили на виборчих картках порядок кандидатів, устійнений проводом! Адже так, на жаль, і було; вже такий закид ми один раз чули...

Тут треба зазначити, що цей припис про можливість перекидувати голоси є шкідливий саме тому, що вносить зарязки анархії в громадянство. При тому цей припис грає на льокальних амбіціях і потурає їм. І так при поділі міста, скажім Львова, на численні виборчі округи, місцеві амбітні кандидати легко можуть забути, що йде чейже про репрезентацію у міській раді цілого українського громадянства Львова, а не поодинокої дільниці. Їм може видаватись, що річ іде лише про те, щоби дальше задержати ту саму позицію у своїй місцевій громаді (наприклад у Богданівці, Замарстинові і т. д.), яку вони перед тим займали. Словом, виборці іноді можуть розглядати вибори під кутом власної льокальної амбіції, а припис про можливість перекидування голосів йде назустріч таким амбіціям, і граючи на них, хоче розбити здисциплінованість у громадянстві.

Тому, що нинішні вибори до міської ради Львова мають бути свідоцтвом нашої політичної і національної зрілости, Головний Український Виборчий Народній Комітет закликає всіх виборців, щоби нічого не змінювали на тих виборчих картках, які дістануть від Комітету. А щоб унеможливити комунебудь подібний маневр, а саме повалення першого кандидата, Головний Український Виборчий Народній Комітет заміряє на українських виборчих картках написати по два рази прізвище першого кандидата і один раз прізвища інших кандидатів.

Пос. Сергій Хруцький.

Процесійні походи в Зелені Свята.

Для порядку процесійних походів у часі цьогорічних Зелених Свят подає Львівський Деканальний Уряд по порозумінні з Городським Староством отсі заряджения:

I. Щоб уможливити виборцям взяти участь у голосуванні до Міської Ради, **походу в неділю не буде.**

II. В другий день Зелених Свят процесії з церков: св. Юра, св. Пятниць, св. Николая, ОО. Василіян, Богданівки і Левандівки йдуть на Янівський цвинтар через вул. На Блоне (бо Янівська вулиця розкопана) зі своїх церков в год. 2. попол.

III. Процесії з церков: Спаса, Успення, св. Петра і Павла та Непор. Зачаття ідуть у тій самій порі вулицею Пекарською на Личаківський цвинтар.

IV. Делегації з вінками мають іти просто на цвинтар, не у процесіях. Священики беруть участь у багряних ризах.

Деканальний Уряд просить учасників доложити всіх старань, щоби з конечности поділений цього року процесійний похід на цвинтарі випав якнайповажніше.

З Львівського Деканального Уряду:
+ Никита Еп. Патарський, декан.

*

АРХІЄРЕЙСЬКЕ ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ ЗА ПОЛЯГЛИХ

відправиться в суботу 26. ц. м. в церкві св. Юра. Початок: год. 9.30 рано.

Наші діти в середніх школах.

II.

Молодь, що йде за власним почином. — Наше становище в державі. — Треба змінити методи. — Найближчі напрямні.

Спеціяльні обставини й економічне становище приневолюють нас змінити погляди на життеві вартости на майбутне і саме ці два чинники мають свій головний вплив на нові методи виховання нашої молоді. Коли з давньою психозою „канцелярщини“ борються державні нації й їх уряди, то тим більше від неї мусить тікати наше громадянство. Колись будемо вдячні тим умовинам, що змушують нас шукати самооборони у своїх власних силах. Нам треба було аж історичної нагайки, треба було цілої низки невдач і розчарувань, щоби звернути нашу увагу на себе самих, щоби розбудити в нас віру у свої власні сили. Поволі зачинаємо стрясати з себе старі хиби. Наша інтелігентна молодь, ведена інстинктом побоювання за своє завтра, починає добувати власні варстати праці й створює такі національні встанови (кооперація), яких заздрять нам чужинці. Щораз ширші ділянки охоплює жива, молода наша ініціятива й вона створює зовсім нові основи для виховання молодого покоління — відчиняє нові шляхи освіти.

Нині запанувало вже зрозуміння, що даємо молодому поколінню середню чи вищу освіту не на те, щоби воно добувало канцелярійні посади, а на те, щоби поширювало свій овид думання, щоби добувало знання, а щойно на основі такої освіти створило для себе властиву базу істнування — добувало самотужки варстат праці.

Пишучи про це, маю весь час на думці лише одну вітку нашого народу — а саме українців у межах польської держави. Польські державні керманичі, коли тільки добилися своєї держави, станули на безкомпромісовому становищі: „Польща для поляків“! Всі громадяни без огляду на їх національну приналежність мають підпорядкуватися слухняно волі і приказам влади, всі мають сповняти обовязки, але коли йде про привілеї — то вже мусить заістнувати ріжниця. До привілеїв покликана в польській державі виключно польська нація і тільки вона має повноту прав. У всіх урядах дають першенство польській молоді а державний буджет та статистика учнів є найкращим доказом на якому місці стоїть українська молодь, та українські установи. Ця система мусить відбитися і на долі нашого молодого покоління. Відсунені зовсім від державної адміністрації, від впливу майже на всі ділянки, які є в руках уряду, ми приневолені творити нові засоби, щоб запевнити собі своє завтра. Отже ціль освіти молодого покоління в нинішних суспільних обставинах мусить мати інший характер, як перед 20 роками. До того возьмім під увагу матеріяльний стан нашої духовної чи світської інтелігенції, та матеріяльне положення нашого селянства чи робітництва. Всі ці стани не мають сили виховати дітей так, як цього вимагають національні наші потреби.

Ось головні причини, чому число українських дітей у середніх і вищих школах маліє.

Повстає питання, як можемо змагати до поправи цього стану?

Передовсім не вільно нам попадати з одної крайности в другу. Не вільно нам повторювати старих метод і мріяти про виховання молоді на канцелярійних урядовців і шукачів посад, але й не вільно махнути рукою на потребу середньої чи вищої освіти та пролетаризувати себе фізично і духово. Не забуваймо, що освічений хлібороб, ремісник чи купець стократно більше добуде зиску зі свого варстату праці, ніж найздібніша, але неосвічена людина.

Ми не можемо погодитися з твердженням буцімто у Польщі є гіперпродукція інтелігенції. Цеж зовсім дві окремі речі: освічений, ба навіть високо-культурний стан, а зовсім інша — людина, що через свою освіту відкидає фізичну працю та чекає на бюрову посаду. Вартість суспільства оцінюємо саме на підставі скількости освічених громадян — а не на підставі канцелярійних урядовців. Коли це моє твердження наш загал визнасть слушним, тоді відповідь на питання, чи копиетати нам із навчання в середніх школах, дуже легка. Мусимо між собою ширити гасло „Якнайбільше дітей до школи!“ Інша річ, до якої саме школи. Вже польський уряд, який розпоряджає великими матеріяльними засобами, вважає за вказане перевести в реформі школи великі зміни. Він бачив, що давні схолястичні гімназії не відповідають духові часу, перевів основні зміни та звернув увагу на фахову освіту. Закон із 1932 р. про перестрій шкільництва опирається не тільки на фінансових міркуваннях. Цей закон мав зовсім іншу мету. Провідні чинники побачили, що старі методи виховання доводять суспільність до руїни, а урядничий світ переростає силу розвитку держави. Творці нового устрою шкільництва не таїли того факту, що треба вкоротити нації молодих адептів на державні посади — а течію нового виховання й школи повернути в інше річище. Вони постановили покинути старі методи та дати повний напрям розвиткові молодих поколінь — напрям власної ініціятиви, підшукування власних варстатів праці. В інтерпретаціях закону стверджувано, що молодь мусить дістати підстави фахової освіти, бо тільки тоді відтяжить державний скарб — і стане незалежна від праці в бюрових установах.

Отсих тез ми не сміємо не добачувати. Саме наша молодь і батьки мусять підхопити ці нові напрямні виховання і використати для себе.

Нам саме треба звернутися до таких метод виховання, що дають основи до власних варштатів праці — власних цілей.

Тимто хочу поставити такі напрямні. 1) Звертаймо до промислу наше молоде покоління. 2) Скупчуймо матеріяльні сили в наших власних руках. 3) Підшукаймо спільний орґан, установу, що чисельно розділювала би молодь по школах на підставі практичних звань.

Йдучи за цими напрямними, треба нам якнайбільше виховувати молодь у середніх школах — та не так як досі однобічно в клясичних, а навпаки, охопити всі типи середніх шкіл.

Прийнявши ці напрямні, мусимо поставити собі деякі практичні питання: 1) Матеріяльна допомога шкільній молоді, а саме: а) бурси, б) станції, в) збірки в грошах і в харчах, г) зниження оплат у наших середніх школах. 2) Духова опіка через: а) курси українознавства для дітей із польських шкіл, б) бібліотеки, в) організування молоді для пізнання й любови рідної культури. 3) Практична допомога: а) Підшукувати місця практики в крамницях та варштатах, б) Опанувати ті фахові ділянки, в яких дотепер нас мало, а саме: аптикарство, годинникарство, ґалянтерію, овочарні, бляхарні і т. д. — та створювати умовини такої практики. 4) Евіденція дітей, що потребують праці, — та варштатів, що потребують практикантів.

Розуміється, що це тільки думки; їх треба би окремо розробляти.

Дмитро Великанович.

Національну свідомість ширить українська книжка і преса, тому жертвуйте датки на купно книжок для наших братів на заході.

Великий політичний процес у Перемишлі.

Пятий день розправи.

ДАЛЬШІ ЗІЗНАННЯ СВІДКІВ

(Від власного кореспондента.)

Св. Міхал Сенишин, поліц. агент у Перемишлі, зізнає заприсяжений, як перевіз ревізію у Демчуків; каже, що в них найшов течку з нелегальною літературою та лист від Федоровичівної, 20 зол. та ключик. Другий раз робив св. ревізію, шукаючи за рештою паперу, від якого був віддертий кусок паперу, що ним був опакований один з пакетів у течці.

Обор.: Чому ви перший раз, роблячи подрібну ревізію, не найшли цього паперу?

Св.: Бо я не завважив.

Оборона прямує до того, щоби виказати, що цей кусок паперу, в який був завинений пакет з нелег. літературою, не є віддертий від паперу, що його найшли при другій ревізії у Демчуків. І фактично виказалося, що цей кусок паперу, яким був опакований пакет, є щодо барви ріжний, а дальше його рівнобіжні краї до себе є фабрично закінчені. Якби був відірваний з цілого того паперу, що його найшли при другій ревізії, то тоді фабричне закінчення булоб під острим кутом.

На заяву оборонця, що предсідник, показуючи присяглим суддям ці папери, суґерував їм, що папір є однакової барви і є частиною з цілости, предсідник упоминає оборонця із записанням до протоколу.

Обр. Навр.: Ставлю внесок, щоби на цю обставину покликати знавців.

Предс.: Поставте це внесення при кінцевих внесках.

ХТО КУПУВАВ КЛЬОТ?

Св. Іван Білик, субект у суконній крамниці Бориса в Перемишлі, гр.-кат., **складає присягу по польськи.** Зізнає на обставину, що в серпні або вересні хтось купував у крамниці синій та жовтий кльот, що той мужчина, який купував, був малого росту, але з обличчя старший від підс. Т. Хамуляка, якого конфронтують зі свідком.

Предс.: Чи в тому часі хтось купував у вас кльот на шаравари?

Св.: Не пригадую собі, але в тому часі є сезон на такі річі, як кльот, бо в осени є багато імпрез.

Свідок конфронтований з підс. Кучерепою зазначує, що підс. у нього кльоту не купував

Підс. Кучерепа стверджує, що він саме купував кльот у крамниці Бориса (підс. Кучерепа є малого росту).

Предс.: Чи той чоловік, що купував у вас кльот, був кулявий (підс. Кучер. є кулявий)?

Св. Ні.

Прис. судця: Чи той, що купував у вас кльот, виказував фаховість при купні (підс. Хамуляк є кравцем)?

Св.: Ні, ніякої.

Св. Дмитро Фільц, гр.-кат., коваль з Вовча і касієр кооперативи „Згода“ на Вовчу. Зізнає заприсяжений, що у філії кооперативи була занята підс. Федоровичівна та підс. Ярослав Демчук, що кооперативна печатка була завсіди замкнена в бюрку, що наливаючи на подушку до печаток фарбу, пробував печатку відбиваючи її на папері, яким пізніше опаковувано товари.

На запит оборонця, чи св. бачив, щоби в кооперативі купували теж люди з близьких сіл, відповідає, що не знає, бо приходив завсіди до кооперативи по семій годині, коли крамниця вже зачинена.

Св. Савль Берґер, спедитор з Перемишля, зізнає заприсяжений, що 22. вересня перепроваджував батьків підс. Антоновича до Львова і перебуваючи в домі Антоновичів від 10—1 години, здається, бачив підсудного Омеляна весь час дома.

РОЗБІЖНОСТИ В ЗІЗНАННЯХ.

Св. Ян Майхшак, постер. в Баконнчицях, зізнає заприсяжений, що переводив ревізію у Демчуків з агентом Сенишином. Свідок зізнає інакше від св. Сенишина; а саме коли св. запитав підс. Демчука, чия це течка і куди її ніс, він відповів, що течка є сестри і що ніс її до кооперативи. Св. Сенишин зізнав знову, що на запит чия це течка, Осипа Демчуківна, не даючи братові відповісти, сказала, що течку дістала від незнайомої жінки.

Предс.: Що ви знали про Демчуків?

Св.: Що були підозрілі у приналежности до ОУН.

Після 15-хвилинної перерви зізнає свідок

Міхал Красуць, постер. в Перемишлі положений коло Дубна (!) зізнає заприсяжений, що 28. вересня підс. Боднарчик просив його, щоби він прикликав агента Васілевського, бо йому хоче сказати правду, що сам за все терпіти не буде.

Обор.: В якій келії сидів підс. Боднарчик?

Св.: В цій біля студні. (Треба зазначити, що келія біля студні — це найгірша келія в поліційних арештах. Вогка, зимна, з бетоновою долівкою).

Св. Щепан Кльоцко, вязничий сторож, зізнає заприсяжений на обставину, що коли він на проході провожав підс. Кучерепу, підс. Гарабач вихилився з вікна келії і крикнув до підс. Кучерепи: „Івасю, скажи, тобі то нічого не пошкодить“.

ВЗЯВ, ЧИ НЕ ВЗЯВ 5 ЗОЛ.?

Св. Міхал Ґураль (сидить у вязниці за крадіж), столяр з Перемишля, зізнає заприсяжений, що коли підс. Гарабач прийшов до його келії, він його спитав, за що сидить. Обв. сказав, що сидить за летючки, що вправді зізнав на поліції, що летючки, які дістав від підс. Кучерепи, спалив, але фактично їх не спалив, але дав підс. Новакові.

Предс. Вам закидують, що ви дістали від агентів 5 зол. за те, що обтяжили Гарабача.

Св.: Я нічого не дістав. Навіть сьогодні хтось крикнув з келії, коли я був на проході, що як відкличу ці зізнання, то мені дадуть українці 50 зол.

Підс. Гарабач закидує свідкові до очей неправду і каже, що він криво присягнув, бо — як сам сказав — релігії не признає. Св. Ґураль сам описав підс. Гарабачеві підс. Новака, кажучи, що він знає його, бо сидів з ним у Мацьковичах, дальше свідок кілька разів виходив з келії і говорив з аґентами.

Тому, що предсідник раз-ураз відбирав обор. д-рові Ломінському голос, коли він ставив запити свідкам, що були не зовсім звязані зі справами його клієнтів Феника і Кучерепи, обор. д-р Навроцький просив предсідника, щоб він приняв до протоколу його субституцію клієнтів д-ра Ломінського. Предс. до того внеску й інших не прихилився.

Д-р Ломінський просить запротоколувати, що свідок сказав, що не розуміє по українськи.

Св. Марія Мисякувна, римо-кат., учителька в Красичах, зізнає заприсяжена, що в дні протишк. акції вивішено на школі прапор, знищено портрети та орієнтаційну таблицю.

На запит прокуратора, чи було видно зміну настроїв між дітьми по протишкільній акції, відповідає, **що діти відмовилися співати по польськи та що всі демонстраційно причіпляли собі на одягу жовто-блакитні стяжечки, „яких їм не вольно вносіць до кляси“.**

ЧИ ВИ КОНФІДЕНТ?

Св. Іван Божейко, селянин, гр.-кат., син війта з Бовини, **присягу складає по польськи,** зізнає, що 25. вересня побачив на сосні вивішений прапор з протидержавним написом, який він зняв і сховав у себе дома. Дальше питався Константина Хамуляка (брата підсудних), чи знає, хто має летючки, на що Константин відповів, що в них дома є того „до холери“ і що в них дома був прапор.

Обр.: Чому ви питалися Константина Хамуляка про летючки?

Св. не дає ясної відповіди.

Обор. Навр.: Чи ви є конфідентом поліції?

Св.: Ні.

Обор. Ломінський: Чи агент Патолля обіцяв вам 50 зол. на убрання за доноси?

Св.: Ні.

Підс. Кучерепа заявляє, що йому сказав Степан Лоза, що він чув, як свідкові обіцяв Патолля 50 зол. на убрання та що свідок не здіймав сам прапору з ялиці біля школи.

На цьому предсідник відложив розправу до чергового дня.

Проф. Софія Русова — про Жіночий Конґрес.

(Розмова зі С. Ф. Русовою.)

Дістався і до нас, до Праги, маніфест-заклик на Український Жіночий Конгрес. Маніфест поширено по установах, організаціях, між людьми — і нині Український Жіночий Конгрес у всіх на устах. Людям імпонує той безперечно сміливий крок, на який зважився „Союз Українок“ у Львові. Імпонує широка й цікава програма Конгресу, а може найбільше, що в такий, порівнюючи, короткий час українські жінки змогли підготовити й зорганізувати таке велике й складне діло — і то у всеукраїнському розмірі. З цього приводу і при цій нагоді дуже дістається чоловікам, що, започаткувавши Всеукраїнський Національний Конгрес, ще й досі маринують цю — таку важливу й наглу справу — в квасному сосі безконечних підготовчих балачок.

Чи справді таки відбудеться Жіночий Конгрес, — не вірять наші всюдисущі скептики; що той Конгрес має собою уявляти; яка його мета — ці і подібні питання привели нас до скромного помешкання Вп. пані Софії Русової — професора Високого Педагогічного Інституту у Празі, а нині члена Почесного Комітету Українського Жіночого Конгресу.

Як звичайно, Софію Федоровну ми застали при роботі. — „Оцеж саме викінчую для нашого Конґресу доклад по дошкільному вихованню. Маю силу іншої праці, але зі Львова наказали — мушу в першу чергу виконати“.

Треба подивляти виключну працьовитість і продуктивність цієї нашої видатної жінки, яка сила енергії, життя у цієї людини! Та-же С. Ф. Русовій — поверх 70 літ, а, тимчасом, яку широку й ріжноманітну діяльність виявляє вона й до останніх днів: Педагогічна праця, наукова робота, підручники, статті, спомини, — все це сиплеться безконечною чергою. А, потим, чинна і жива участь у ріжних товариствах та орґанізаціях, де С. Ф. виступає з докладами і т. п.

Ось де — справжній приклад для нашої молоді, що дуже часто нині, коли кругом така сила національної праці, апатично позіхає, не знаючи, до чого приложити руки.

— Софія Федоровна, дозвольте довідатись у Вас ближче, — запитали ми, — що, на Вашу думку, має уявляти собою майбутній Жіночий Конгрес?

— Я сама з надзвичайним інтересом очікую його, — відповіла С. Ф. — Подумайте, яка це буде велика подія: ми, українські жінки, закинуті далеко по далеких світах, примушені часто пристосовуватись до чужих умовин, зійдемось уперше разом на нашій, хоч і „не своїй“, землі, зустрінемось в умовинах рідного народнього життя. На конгресі ми подамо одна одній руку і спільно обміркуємо, які обовязки накладає на нас доля нашого великого Народу. Я вірю, що у ці дорогі для нас дні спільної праці й товариського життя ми залишимо всі наші персональні турботи, одвернемось від усяких особистих, групових, партійних і вузьких місцевих інтересів і оглянемо що нами на всіх теренах, на всіх частинах України зроблено корисного для нашого народу, — в першу чергу для його економічного добробуту, далі, — для розвитку його освіти, самосвідомости, а також для піднесення його рідної культури.

— Я надаю особливого значіння тому, що на Конгресі персонально зустрінуться українські національні працьовниці з ріжних теренів. Ми маємо одна від одної дізнатися, які є нині найбільше пекучі потреби народні і обміркувати, якими засобами їх найкраще задовольнити. Це — велика праця на пять днів зїзду і через те наперед думаю, що ми мусимо бути дуже економні на час і не захоплюватися довгими промовами та дрібними суперечками.

Щодо побоювань ріжних партійних незгод на Конґресі, то я думаю про це так: перед нами в сучасний момент один святий обовязок: праця для визволення українських мас з темноти, злиднів і чужого знущання. Усі шляхи ведуть до Риму, і багато може бути шляхів до нашої мети, але хай вони будуть абсолютно чесні, безкорисні для самих мандрівників; щоб у цій подорожі ми ніколи не забували на самопошану, не захоплювались би першою спокусливою чужинецькою запомогою, а спирались би виключно на власні сили. Мені здається, на цій платформі погодяться усі, хто справді хоче чесно працювати для України.

— Взагалі можу Вам висловити своє переконання, що Український Жіночий Конґрес — це велика подія у нашому національному жит-

ті та історичний етап в українському жіночому русі. З Конгресу ми повернемось скріплені новою енергією для праці, освічені враженнями різного краю і посилені знайомством із працею наших численних сестер. Ми знову станемо гуртом до наших національних обовязків і нас не розіб'ють ніякі партійні чи особисті непорозуміння.

— Ось, шановний Пане, — закінчила С. Ф., — що я думаю і чого я сподіваюсь од нашого першого Всеукраїнського Жіночого Конгресу.

М. З.

З нашого музичного життя.

З діяльности Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка.

Вищий Музичний Інститут ім. М. Лисенка враз із філіями уладив цього року збірну концертову продукцію елевів вищих років не у Львові, як давнішими роками, а в Станиславові, дня 17. ц. м. Думка показалася вельми щасливою та викликала значне зацікавлення станиславівської музикальної публики, яка вщерть заповнила простору салю „Сокола" та з пильною увагою вислухала обемистої, майже 3-годинної програми, зложеної із 19 точок: фортепяну (11), скрипки (5), челя (1) та сольоспіву (2). Львину часть продукцій дав таки Львів, філії дали по 1, 2 і 3 продукції.

Фортепянові продукції були майже всі (за винятком двох) із вищих років, одна з концертового курсу. Із середніх років слід піднести дуже талановиту та надійну О. Вахнянинівну з Перемишля, відтак інтеліґентну, доволі вже заокруглену М. Витвицьку з Коломиї. З філіяльних представників вищих років фортепяну дуже добру, прецизну пальцівку та визначні технічні прикмети виказала Б. Регавтівна, одначе без поглиблення у нюансах удару, педалу та інтерпретації; зате більше музикальної думки та змагання до виразу було у „Скерцо б-моль" Я. Поповської з Перемишля, якнебудь не ставало їй декуди потрібної драматичної сили.

З львівських пяністок рекорд узяла, судячи бодай по оплесках публики, феноменально талановита М. Кравцівна у безсмертній „Кампанеллі" Ліста. Але повне признання належиться без сумніву також знаменито технічно опанованій і з розмахом відіграній „Фантазії" Мендельсона. (Н. Харківська), як також і двом іншим нелегким пяністичним досягненням, що їх ми мали в емфатичній сонаті Шитта (Л. Шпитковська), або у „трагічнім" Скерцо г-моль Шопена (К. Гвоздецька), якнебудь у тих творах виконавці декуди ще не зовсім успіли зрівноважити всі складні технічні нюанси виконання у динамічній та темпоральній агоґіці, педалі і т. д. Доволі добра була трудна етюда Сметани „На морськім березі" З. Савицького зі Стрия, а негірші були також „Вальси" Брамса (Ір. Селезінка зі Львова).

Скрипкові продукції були і на середніх роках (Харківська М. зі Станиславова, Рудницький О. зі Стрия) і на вищих (І. Ковалів, А. Цегельський зі Львова) під кожним оглядом солідно поставлені і музикально поглиблені. Концерт Венявського д-моль був відіграний п. Шехтером з Коломиї технічно поправно, але без кольору в кантилені і трохи вяло, без темпераменту.

Челя репрезентував одинокий представник нижчих років — І. С. Барвінський, одначе він вимково зрілою музикальністю і технікою міг сміло рівнятися зі своїми партнерами середніх років.

Були також два сольоспіви зі Львова: один басовий п. Матіяша, що своїм дужим, сочним голосом відспівав бездоганно розкішну арію з „Тараса Бульби" Лисенка, і другий, жіночий, відомої вже з виступів гарної мецосопраністки О. Лепкової, яка з причини повної недиспозиції обмежилась, на жаль, до відспівання тільки одної „Гіндуської пісні" Бемберґа.

Загалом узявши, ціла концертово-шкільна імпреза вдалася якнайкраще та засвідчила, що Музичний Інститут ім. Лисенка — це вже поважна установа, яка високо держить прапор української музичної культури в цілім краю.

Вражало трохи немило тільки одно, що між так численно зібраною станиславівською громадою ми не бачили ні одного місцевого духовника. Чим цю аномалію пояснити — не важимося сказати.

В заст. І. П.

Українці-виборці читайте польську виборчу відозву.

У „Ґазеті Поранній" і „Веку Новим" появилася однаковісінька відозва, яку з уваги на конфіскату української відозви передруковуємо нижче. Ця відозва звучить в перекладі так:

„Всі поляки голосують 27. травня!

Стримуватись від голосування — гріх проти польськости.

В дні 27. травня при виборах до міської Ради ніодин польський голос не сміє бути змарнований.

Не підлягає сумнівові, що неполяки підуть до урни масово, слухняно і солідарно. Вони зі свого боку робитимуть максимальні зусилля, щоби перед світом виказати, що польський характер Львова можна піддати у сумнів. Нема про що й казати, що наприклад, українці зроблять усе в тому напрямі та що ані один український голос не буде змарнований.

Це грізний сиґнал! Слухняности і солідарности неполяків мусимо протиставити залізний, одноцільний польський фронт. Геть з апатією, пасивністю, незадоволеними та розпорошенням польських голосів!

Хто з поляків легкодушно чи свідомо ухиляється від голосування, від сповнення свого громадського обовязку — нехай памятає, що цим чинно допомагає непольським листам, що допомагає виборові руїнників, антидержавників і навіть протекторам саботажів.

Тяжкого гріху проти польськости Львова допускається теж той, хто не розуміє, що тільки голосування на одну і тільки на одну листу Польського Виборчого Комітету консолідує польськість Львова і запевнює їй перемогу.

Не вільно розпорошувати голосів на ріжні листи, бо в цей спосіб ослаблюємо польськість Львова, а зміцнюємо її ворогів.

Всі поляки голосують 27. травня на листу ч. 1. Польського Виборчого Комітету!

Це є одинока поважна і правдива польська листа, листа Оборонців Львова, комбатантів, незломних сторожів польськости нашого міста, міста Віртуті Мілітарі і Хрестів Неподлеґлосьці".

Ця відозва мусить нам заступити нашу власну.

ПЕРЕД ВИБОРАМИ У ЛЬВОВІ.

ПЕРЕДВИБОРЧА НАРАДА.

Дня 23. травня ц. р. відбулися збори повновласників лист, мужів довіря, членів окружних комітетів і деяких кандидатів наших лист. Збори були численні та виявили велике зацікавлення виборами. Реферат виголосив пос. д-р Степан Біляк. Крім нього промовляли: пос. С. Хруцький, о. крилошанин Ю. Дзерович, о. І. Туркевич, проф. А. Березовський, п. Атанон Добрянський і інші. Збори були присвячені вияcненню правно-технічних виборчих справ. Цікава була замітка о. Туркевича про те, як гарно зорґанізована в жовківській окрузі наша внутрішня контроля над виборами. Варто, щоб і в інших округах була така сама контроля.

ТИМ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬ КОНКУРСИ.

Час від часу оголошують у нас люди ріжні конкурси — проєкти будівель, відзнак, промислових річей, надгробників, тощо. Конкурси за деякі речі побажані та корисні і роблять їх скрізь. Та водночас заінтересовані у цих конкурсах архітекти, мистці, різьбарі повинні би звертати увагу розписувачам, щоб їх конкурс стояв на відповідній висоті. Треба звертати увагу на правильні гонорарі обіцяні фірмами, комітетами та особами. Нагороди за конкурсах не можуть бути такі низькі як приватні гонорарі, коли замовляємо їх просто в артиста. Нпр. конкурс на будову павільону в Шікаґо означував таку малу суму, що мистці вже гадали проголосити його бойкот (до речі: сума, обіцяна авторові проєкту не виплачена і досі!) і тільки з огляду на національний бік справи із бойкотом стримались.

Ось недавно одна з наших фабрик оголосила конкурс на етикету своїх виробів з такою ціною, що вона просто понижує тих, які будуть брати участь у такому конкурсі. Не хочемо посуджувати орґанізаторів такого конкурсу у злій волі, а гадаємо, що конкурсовці просто не орієнтуються скільки праці мусить вложити мистець у таке завдання. Пригадаймо, що і так уже гонорарі наших мистців на 10 і 30 разів менші, хочби і від сусідських.

У цьому відношенні один із кращих конкурсів, який щодо висоти нагород може бути зразком це конкурс за проєкти рисунків українського сервісу розписаний львівською фірмою шкла й порцеляни О. Олиська, що визначив нагороди по 200 і 150 зол. за невеличкі рисунки.

Зате рекорд у конкурсовій етиці побив „Станиславівський Боян". У квітні 1933 р. проголосив конкурс за проєкт памятника композиторові Д. Січинському. Розписали конкурс дуже гучно з 15 пунктами умов, але смішно малими нагородами. Ці нагороди — ще пів біди. Скажім, не має установа грошей і хоче звертатись до патріотизму мистців.

Та ось уже минув рік, а про вислід конкурсу ні слуху. Не знати, коли і як закінчився, хто приймав проєкти, хто входив у склад жюрі, дарма, що в § 15. оповіщено, що вислід оголосять у „Ділі", „Технічних Вістях" і ще в кількох місцях.

А нагорода?

Слід, щоб „Станиславівський Боян" така виконив справу, заки нею займуться професійні мистецькі орґанізації. Деякі учасники вже зверталися листовно за виясненням, а відповіди не дістали. Додаймо, що мистці крім праці витратили ще й гроші на пересилку проєктів — і навіть коштів їм не звернули.

Це справа принципіяльна. Хто оголошує конкурси та їх не дотримує, робить велику шкоду корисній справі конкурсів, бо взагалі знеохочує мистців брати в них участь.

Зневажливий протиукраїнський виступ чеського часопису.

З нагоди обїзду мін. Бенешом Закарпаття і його політичної промови в Ужгороді чеська преса дуже жваво почала дискутувати над тою частиною його промови, що торкається майбутнього політичного становища Закарпаття і його теперішнього культурного стану. Мін. Бенеш заявив, що ніяке вирішення закарпатської проблеми не булоб для осередньої Европи і для самого Закарпаття таке вигідне, як є вигідна концепція чесько-словацька. Цей виступ Бенеша дав привід відомому часописові „Народні Політіка" переїхатися по зненавидженому їм українству. Повторивши промову Бенеша, вона спиняється зокрема над українською концепцією і додає таке: „Треба ще додати, що українці програли вже три нагоди до свого, начебто усамостійнення. Поперше з осередніми державами, далі за більшовицької революції і нарешті за польського походу на Київ. Тоді недовіря до їх здатности політичної і військової є глибоко доказане і не може примaнювати нікого, щоби хто ставив за цю карту. Бож у закордонній політиці імпонує тільки успіх, або хоч велика дожертвованість — коли успіх неможливий з причин вищих і сильніших". Ці слова викликали відгук п. Котовича, що вказав на жертвенність українців і на боєздатність української армії і на сучасний відпір українського населення проти більшовиків. (8. 5. 1934.). Між іншим вказав і на загин під Крутами 300 молодих людей... Чеським русофілам, ясна річ, статтейка Котовича дала тільки привід до того, що вони ще раз (9. 5. ц. р.) повторили свою аксіому про українську політичну і військову нездарність творити окрему державу та ще поіронізували за його 300 крутських героїв, додавши до них ще цифру 1: мовляв, 1300 людей на 35 міліонів доказує, що правда таки „Народної Політіки".

Тут життя і реальна сила нації мусить навчити і перевчити чехів. Сентименти викликують тільки іронічні завваги.

Фальшива гра.

Ком. Літвінов розпинається за розбройчою конференцією.

ЛЬОНДОН, 24. 5. ПАТ. З Женеви і Парижа надходять вістки, що СССР рішився вступити до Ліґи Націй. Політичні кола В. Британії ставляться до цих вісток скептично. Англ. міністерство закорд. справ має інформації, що ком. Літвінов не потсавив мін. Барту ніяких конкретних пропозицій. Літвінов просив, щоби французький уряд піддержав проект умови про взаїмну допомогу. З цим проектом звернеться СССР до богатьох держав. Англійські політики міркують, що ком. Літвінов вживав тільки тактичного маневру. Літвінов намагається не допустити до ліквідації розбройної конференції тому, щоби розбройні справи не опинилися в раді Ліґи Націй.

Відомий журналіст Пріс пише у щоденнику „Журналь", що СССР надто заанґажований тепер політикою в Азії і цікавиться найбільше конфліктом з Японією. Тому СССР небагато присвячує уваги европейській політиці

—о—

Політичний компроміс през. Рузвельта.

Відгомін у Китаю.

НЮ ЙОРК, 24. 5. ПАТ. Законопроект през. Рузвельта про покриття долярових банкнотів сріблом і золотом є політичним компромісом. Преса пише, що введення біметалізму у Злучених Державах не викликали ні монетарні ні економічні причини. Проти того засобу през. Рузвельта виступає гостро опозиція.

Державний банк Китаю привитав крок през. Рузвельта. Дирекція банку сподіється, що біметалізм закінчить спекуляцію сріблом і устійнить ціни на срібло.

—о—

Криваві бої з поліцією.

НЮ ЙОРК, 24. 5. ПАТ. У Толедо, стейтї Огайо, дійшло до кривавих боїв між страйкуючими робітниками і поліцією. Безробітні облягли фабрику електричних апаратів, щоби перебрати працю страйколомів. Дійшло до стрілянини з поліцією, яка вжила сльозних бомб. Щойно військо враз із поліцією опанувало ситуацію. Дуже багато осіб ранених.

—о—

НОВИНКИ

— **Позір львовяни!** На день 26. 5. субота год. 18 (6) скликується в авлі Акад. Дому Загальний Збір Секц. Студ. та Абсольв. львовян. Вага справ вимагає масової участи студентства Львова. — **Виділ.**

— **Поминальне богослуження за душу бл. п. Остапа Нижанківського,** в 15-ті роковини смерти композитора, відправиться в пятницю 25. ц. м. в церкві св. Юра. Початок год. 8. рано.

— **Краків „Рідній Школі"**. Пишуть нам: Краків при своїх льокальних і то значних потребах присвятив свою увагу і позичці „Р. Ш.". Для переведення акції поділено місто на райони. Збиранням декларацій позички і готівки зайнялись енерґійно збірщики, а саме: пп. Лепківна-Білинський, пп. Смиківна-Сташко, пп. Наясниківна-Новосільський, пп. Коцюба-Мілюсь. Дотепер підписав Краків позичок на суму 725 зол., на яку зложено вже в готівці 467 зол. 50 сот. Квоту цю зложили: Вп. Бохна 25, Дудич 5, Юринець 15, Комітет свята Шевченка 25, д-р Кубійович 25, Налисник 5, о. д-р Хрущ 17.50 інж. Дубовецький 5.50, Шатинський 5, М. Новосільський 10, С. Новосільський 12.50, Пацкань 12.50, Шарий 12.50, д-р Худик 50, м-р Стелура 25, д-р Зілинський 10, Шухевич 10, Ковальчик 5, Парчик 12.50, м-р Сілецький 6, Сквіршинський 25, Юник 4, Дуликівна 4, Гарасим 10, Мицик 12.50, інж. Михальчук 12.50, Українська Студентська Громада 25, Дайдак 4, Демків 6.50, Міськевич 5, Сольчаник 12.50, Кмизандар 2.50, Ковалик 5, Онишкевич 5, Семаківський 5, Яршимець 10, Український Пластовий Курінь 25 зол.

— **Управа Української Громади в Німеччині.** повідомляє, що на загальних зборах Громади вибрано нову управу Т-ва в складі: голова проф. д-р І. Мірчук, перший заступник голови о. д-р Петро Вергун, другий заступник проф. д-р Зенон Кузеля, секретар приватдоцент д-р Б. Крупницький, скарбник дипл. інж. Д. Володцяк. Членами управи є також консуль Василь Кужім, журналіст П. Кожевників.

— **Українїка в чеській мові.** Чеська газета „Гальо Новіни" друкує переклад О. Слісаренка „Чорний Янгол". — Чеський тижневик „Чін" (ч. 14. ц. р.) зробив анкету серед чеських письменників, фільософів і журналістів, яким поставив запитання: Які три чужомовні твори ви радо бачили би переложеними на чеську мову й чому? Серед значного числа англійських, німецьких, російських та ін. находимо й такі українські праці: Ів. Франко „Мойсей", Волод. Винниченко: Твори. Пише про них д-р Нечас так: У чудовій поезії („Мойсей") описаний бій за визволення ізраїльського народу при його виході з Єгипту. Соціяльний і національний утиск в цім творі описаний чудово, також і роля вождів при визволенні можуть однаково добре відноситися до кожного іншого пригнобленого народу. Винниченка Я. Нечас означує як цікавого і плодовитого письменника, всі твори якого могли би бути привитані. — Газета „Народні Лісти" закінчила друк Винниченкових „Записок кирпатого Мефістофеля".

— **З Українського Лікарського Товариства.** В суботу 26. ц. м. в год. 19. відбудеться в домівці Товариства при вул. Чарнецького ч. 26 відчит д-ра О. Філяса: Сучасні погляди на епідеміольоґію і перебіг кору.

— **Зїзд орієнталістів.** Підчас латинських Зелених свят відбувся у Львові четвертий зїзд орієнталістів з Польщі при участи поляків, жидів, татарів та караїмів. Чільнішими його учасниками були: монґоліст проф. Котвіч (Львів), туркольоґ проф. Ковальський (Краків), індіяністка пані Вільман-Ґрабовська (Краків), індіяніст проф. Стасяк (Львів) та бібліст о. проф. Міхальський (Варшава). В історичних рефератах кладено натиск на велику вагу археольоґічних розкопів і в тім новім освітленні дав о. проф. Міхальський інтересний огляд доісторичних часів. Палестини, о. д-р Фіш зясував нову, дуже правдоподібну теорію щодо місця переходу ізраїльтян крізь Червоне Море, а львівський поступовий рабін д-р Фройнд говорив про талмудичне право у світлі нових клинових написів. Спеціяльно для нас був цікавий реферат проф. Ковальського про потребу й можливість другого, більш критичного видання опису подорожі арабського жида-лікаря Ібрагіма ібн Якова у Х. ст. по славянських краях. Від українців взяв участь у зїзді д-р Ярослав Пастернак як член комісії сходознавства при НТШ та Богословського Наукового Товариства у Львові.

— **Хто виграв на льотерії?** В нинішньому тягненні Держ. Кляс. Льотерії впали виграні на такі числа: 1,000.000 зол. на ч. 30290. 10 тис. зол. на ч. 2103 161754. 2.000 зол. на ч. 897 22403 32472 32822 36715 44581 95315 97927 130878 140135 143786 147118 150980 152268 163318. 1.000 зол. на ч. 2979 8035 17612 24176 16457 26857 29040 29892 43930 54059 56323 58554 60265 60990 61124 69144 70768 71695 72680 74233 91622 93422 94073 96682 100877 110843 114867 123391 125653 126578 129713 135077 139092 138169 141864 163144 163008.

— **Нова клясифікація ґрунтів.** Міністерство скарбу приготовляє розпорядок про нову клясифікацію ґрунтів у звязку з проектованою реформою ґрунтового податку. Мають бути створені повітові клясифікаційні комісії, щоб устійнити клясу врожайности ґрунтів. Перед клясифікацією ґрунтів їх власники мають зложити скарбовому урядові на поклик до 30 днів декларацію про величину ґрунтової посілости та рід управи.

— **Обовязкова охорона перед пожежами.** Оголошено закон про охорону перед пожежами та іншими стихійними нещастями. Закон обовязує від 19. листопада ц. р. і накладає на громаду обовязок удержувати фахові і примусові пожежні сторожі та субвенціонувати робітничі сторожі.

— **Залізнича катастрофа у Львові.** У четвер 24. травня ц. р. в год. 8. рано між залізничою стацією Підзамче і Личаків вискочили з рейск три вагони і паровіз. Ніяких жертв не було.

— **Нема залізничих полекш.** З огляду на поголоски про залізничі полекші для тих, що їдуть до кліматичних і лікувальних місцевостей, міністерство залізниць стверджує ще раз, що після введення останньої залізничої тарифи не признається ніяких полекш при виїздах на лікування і поворотах додому.

— **Некультурний напад підчас концерту.** Кружок „Рідної Школи" у Вільхівці пов. Городенка влаштував — як повідомляє „Гр. Голос" — 6. ц. м. концерт у честь Шевченка. Місцевий учитель Сирек заборонив шкільній дітворі брати участь у тім концерті, а коли діти всеж таки прийшли, він покинув свою забаву зі стражаками та пішов з Миколою Перцеровським на концерт та зачав погрожувати батькам карами. Микола Перцеровський зачав авантуруватися за місце на салі і домагався іншого, як закупив. Зачав ходити по лавках та вилаяв впорядчика Прокіпчика поганими словами. Коли його усунено зі салі, він повернув з камінням, яке йому відобрано. Тоді цей авантурник зачав кидати камінням через верх читальні (читальня не має ще даху) і тяжко поранив Василину Радимюк у голову (вона втратила притомність), Івана Приймака в щоку, Михайла Приймака в лице, Долинського М. в щоку і багато інших. Свідками того некультурного нападу є люди і постерунковий Модзір, який, хоч його взивали, не арештував напасника, кажучи, що не має на те приказу.

— **Львівська хроніка**. В домі залізничників при вул. Городецькій ч. 127 пострілився тяжко з причини родинних невзгодин 54-літній залізничий шлюсар Михайло Дудзінський, якого в безнадійному стані відставлено до шпиталю. — До ставу „Францівка" при вул. Листопада кинулася з каяка 21-літна Софія Герчак, посперечавшись з нареченим, який з нею веслувався. Заки прибігла поміч, вона втопилася. — При вул. Городецькій жінка б. маґістратського службовика Михайла Дудзінського в ночі витягала зпід подушки чоловіка револьвер і тоді важко поранено М. Дудзінського який помер у шпиталю. Між подружжям доходило до гострих суперечок, бо Дудзінський закидав своїй дружині подружу зраду. Поліція арештувала Дудзінську та маґістратського урядовця Евгена К. і веде слідство.

— **Краева хроніка.** В Тухольці біля Сколього вбило дерево 30-літнього господаря Олексу Лазовського. — Филипа Клішевського з Угринова пов. Сокаль побили невідомі людці біля Гонятина так тяжко, що він помер у сокальському шпиталі. — В Ільковичах пов. Сокаль чотири парубки з Конотіп побили тяжко на забаві Василя Прасоля з Теляжа.

— **Бунт вязнів.** В замку кн. Чарторийських у Клевані влаштовано недавно вязницю для молодих проступників з цілої Волині. Перед кількома днями збунтувалися там молоді вязні, протестуючи проти укарання одного з них. Тридцять вязнів добулося до одної салі й почали її нищити. Вибили всі шиби, розбили кілька дверей, поломили обстанову й викинули на двір. Опісля хотіли дістатися до одягальні, перебратися в цивільні одяги і втекти. Тимчасом вязнична управа покликала поліцію і до півтора години зліквідувала бунт.

— **Як у фільмі**. З Оломуцу повідомляють про несамовиту летунську катастрофу, що сталася там перед кількома днями. Літак, ведений пілотом Свободою, що показував акробатичні штуки, дістався нагло в коркотяг. Не могучи довести машини до рівноваги, вискочив з леґопадом і щасливо спустився на землю. Тимчасом завдяки вітрові літак сам прийшов до рівноваги а рівночасно почав стріляти автоматично скоростріл, який на ньому находився. Так перелетів, відстрілюючись густо, 5 км., аж вкінці впав на землю і розбився.

— **Ріжні вістки.** Найстарший син Мусолінія Віторіо здав іспит на пільота й хоче посвятитися летунству. — В Бад-Кісінґен розіграли Альохін і Боголюбов 17-у шахову партію, що скінчилася перемогою Альохіна, при стані 6:1 для Альохіна та 10 ремі.

— **Смертна кара паліям.** Совітська влада засудила на кару смерти чотирьох селян зпід Саратова, яких приловлено, як підпалювали будинки колективу. Всіх засуджених розстріляно.

— **Джерела нафти невичерпані.** В Тульзі в стейті Оклогама відбувається міжнародній нафтовий конгрес. Як повідомляє „Юн. Прес", фаховці ґеольоґи ствердили на тому конгресі, що ціле нутро землі окружене верствою підземного нафтового моря, але на ріжній висоті і на тій верстві, як на підстілці спочивають всі континенти. Не виключене, що якби верчено трохи глибше, всюди знайдуть нафтові джерела. Конгрес ствердив, що про вичерпання засобів нафти не може бути мови.

— **Напади на банки в Америці.** На засіданні ради союзу американських банкирів відчитано звіт про напади, які доконано на банки у Злучених Державах за останніх шість місяців. Стверджено, що число нападів на банки зменшилося, бо було їх тільки 217, коли в попередньому півроці було їх аж 340. Але коли взяти на увагу, що в тім самім часі наслідком фінансової кризи зліквідовано коло 4.000 банків, то річ ясна, що число розбоїв зменшилося тільки тому, що було менше банків до ограблення. З числа 217 нападів 188 доконано в білий день а тільки у 29 випадках були нічні вломи. В часі тих 217 нападів убито 110 осіб а багато ранено. Втрати, які потерпіли банки наслідком тих нападів, перевищають суму 1.250.000 долярів.

— **Віроісповідна статистика в Югославії.** Урядова статистика начислює в Югославії 6 міл. 385.501 православних, 5,262.465 католиків, 1,561.155 магометан, 244.205 протестантів і 68.405 жидів. Держава призначила 83.750 тисяч динарів субвенції на церковні ціли. Її розділено так: 48.74 проц. православній церкві, 37,82 католицькій церкві, 11,2 проц. магометанам, а решту грошей протестантам і жидам.

— **Син Горкого білогвардейцем.** Як відомо, в Москві помер недавно 30-літний прибраний син письменника Максима Горкого. Перед війною він мешкав разом з батьком на Капрі, а підчас світової війни затягнувся до французької армії. Звідси перейшов до російських відділів, які формувалися у Франції. Підчас революції бився по стороні Денікіна. Попавши в большевицький полон, мало не був розстріляний і тільки батько, вставившись у Леніна, врятував йому життя.

— **Міліонерські примхи.** Недавно завантажено на один французький корабель великий замок, вбудований тому 200 літ у південній Франції, щоби відвезти його до Америки. Закупив його американський міліонер Ашбел Барней і перевіз у цілости до голяндської місцевости Бруквіль в Америці, що зовсім подібна до південно-французької околиці, де стояв замок. Міліонер залюбився в тім замку і рішив перенести його до Америки в цілости, до останньої цегли та найменшого камінчика. Всі складові частини замкового будинку понумеровано й старанно запаковано, щоби відбудувати з них на американській землі точнісенько такий самий замок, без найменших змін. Навіть старинний мох з мурів збережено старанно, щоби пересадити його таксамо на замку в Америці. Підприємець, що піднявся того транспорту, хвалиться тепер в американських часописах, що не пропав ні один камінь, навіть все румовище перевезено на нове місце, де має повстати старий французький замок.

— **Справлення помилок.** Д-р Йос. Застирець просить нас справити текст болгарської пісні з його фейлетону п. н.: **„На імянинах болгарського короля Бориса“**, який має звучати: Напред, напред, дрогарі, в бой кервав да летім! Напред борба та славна страх **не ма да стражім,** Де Вардар, Струма, Дріна, де Ласиця і **Пірім,** Зовот всекий час: Напред, ще побідим!

З нових видань.

В. Кубійович — М. Кулицький: АДМІНІСТРАТИВНА КАРТА ГАЛИЧИНИ, Львів, накл. авторів, мірило 1:600.000, ціна 2.50 зол.

Дотеперішні наші осяги у ділянці картографії дуже невеликі. Тому з зацікавленням розгорнули ми тількищо видану східно-галицьку карту. (пова Ряшів і Сянік), в якій автори угляднили вперше також адміністративний поділ греко-католицьких епархій з зазначенням границь поодиноких деканатів. Ба що більше — на цій карті находимо теж вказівки, де є Пов. Кружки „Рідної Школи“, філії т-ва „Просвіта“, Пов. Союзи Кооператив, Районові Молочарні, філії Сіль. Господаря та Українбанки. Це все поруч інших інформацій, як: границі воєвідств і повітів, залізниці нормальні і вузькоторові, І. II. і III-рядні биті шляхи і майже всі людські оселі (до 4 тисяч топографічних назв).

Досі стрічали ми по наших установах і ріжних бюрах чужі передвоєнні видання, здебільша польську „мапу Галіції“ Герріха-Баранського, з літографії і друкарні Карла Флемінга в Глогові. І хоч находимо там усі місцевости (бо не збудували в нас по війні ніяких зовсім нових осель як напр. в Радянщині чи в Італії), проте ця карта куди бідніша і не може вдоволити наших сучасних потреб навіть хочби зі становища інформації про адміністративний поділ. Тому ця картографічна новина, чітко відбита в 5-ох ріжних красках і виконана дуже старанно українським літографічним підприємством „Унія“ у Львові, заслугує на якнайбільше поширення. Вона віддасть великі услуги як нашому духовенству, так і кооператорам, громадським діячам та школам. Ціна її дійсно дуже приступна.

Довідуємося, що ті самі автори, отже відомий наш географ доц. д-р Кубійович та інж. М. Кулицький працюють над подібною картою, яка обійматиме цілу нашу етнографічну територію і думають її незабаром видати. Бажаємо, щоби автори виконали свій плян найкраще.

В. Нестюрович.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Брідж із вигодами.

Їдеш у будень залізницею — дивуєшся, їдеш у свято — ще більше. У будень чому стільки вагонів волічеться за паротягом, у свято чи під свято — чому їх так мало.

Невжеж нема в управах залізниць людей, якіб думали так: У будні дні їздить далеко менше людей, тому треба би менше вагонів, під свято більше людей, тому треба більше вагонів.

А мені направду здається, що воно діється завпаки: в будень більше вагонів, під свято менше.

Їздив я в суботу до Черча.

Аранжери казали так:

— Дві годині їзди залізницею, займемо осібну сепаратку і цілу дорогу лупимо бріджа.

Я погодився, бо вже від столичної атмосфери очі вилазили. Дихну, думаю, ароматом піль і дібров бодай крізь вікно вагону.

— А не забудьте, що це субота! — говорив мені аранжер поїздки. — Приходіть на двірець швидко, щоби не сидіти окремо і не у спільнім вагоні.

І я прийшов пів години скорше.

Білетові каси мають ту саму тактику, що вагони. В будень їх, здається, більше ніж під свято. Довгий хвіст людей спрагнених карти їзди тягнеться від одної каси через цілий вестібуль і так замотується з іншими хвостами від інших кас, що ніяк перейти, а що важніше, ніяк не можна зорієнтуватися, до котрого з них пристати. Кожний рівно довгий, кожний рівно нетерпеливий.

Лишається одно: підстерігати, де швидше справляється урядник.

Врешті вибираю і за двацять мінут я пятий до віконця.

Хто стояв у черзі перед залізничою касою, той знає, що коли спішиться, то напевно буде покараний. Тих пять його попередників або мають закупити по кількавацять білетів, або кажуть собі давати якісь комбіновані карти.

Підступає такий попередник до віконця і каже:

— Я прошу до Цвіцірівьчиків з тим, що до Ковля хочу їхати поспішним, з Ковля робітничим, з Вильна знову поспішним, а потім звичайним.

Ще й те булоб пів біди, але громадянин має знижку на 33 відсотки, а його приятель на 50.

Діставши таке комбіноване замовлення, залізничий урядовець сідає за бюрко, бере в руки ріжні книжки, міністерські розпорядки, розклад поїздів цілого світа, а вас бере шевська пасія.

— Прошу скорше! — кричить якийсь нетерпеливий подорожний.

Урядовець підносить голову і мірить очима товпу за віконцем. Потім встає, підходить ближче і помало, а ідко говорить:

— Я не маю десять рук. Мушу по порядку полагоджувати все. Прошу, може позволите до другого віконця! — і показує на довжезний хвіст людей при другій касі.

Невдоволений подивиться, зжахнеться і просить вибачення. Толкує, що спішиться, що він так зле не думав, а вже про образу, то й мови нема.

Урядовець вертається поважно до стола і пише, обчисляє, записує...

Врешті: печать — і готово.

Аж лекше стає.

Добиваюся до віконця:

— Потік-Черче, третя.

— Як-як?

— Поток-Черче! — і щось таке посереднє між „третя“ і „тщеця.

— А, так!

Білет у руці, валіза в другій — біжу до виходу.

Контроля білетів при дверях і вже в поїзд.

Товариші подорожі ще не справились, треба пошукати для всіх місця. Дві годині їзди, заграємо бріджа.

Шукаю сепаратки — мови нема, чотирьох місць при купі у спільнім вагоні — нема, чотирьох місць по ріжних кутах нема, одного місця для себе — теж нема.

Коли потяг рушив — ми ще не були в середині. Щойно кондуктор (дай йому Боже здоровля) дверми втиснув нас до вагону.

Галактіон Чіпка.

Чи Ви вже зложили книжки або даток на купно доброї книжки для наших братів на заході?

З кіна.

КІНО „ПАЛЯС“: „ЦІСАРСЬКІ ЛОВИ“.

Франц Йосиф І., разом із цілою своєю династією, залишив віденцям, після трагічного кінця монархії, багато матеріялу до оперетоп і комедій. Такий вже вплив віденської атмосфери, де нічого не беруть люди занадто поважно. Особа Франца Йосифа І з його традиційними ловами послужила темою до кількох любовних інтриг, що так само просто починаються, як і кінчаються. Франц Йосиф І. міг би бути подібнішкий до живого оригіналу і трохи цікавіший; бодай два-три дотепи міг би йому позичити сценарист. Кілька приємних сцен для ока, один-два куплети, одна артистка з добрим голосом, кілька сентиментальних любовних діяльоґів складаються на досить довгу, погідну, але таки дуже пересічну фільму. Фільма осіркового сезону.

КІНО „АЛЯНТІК“: „ЗАГЛАДА“.

Бліда тінь колись славного Гаррі Піля, що доказував чудес у боротьбі з бандитами, підземельними льохами, коритарами, пастками та іншими темними силами, що напосілися на його геройське життя. Тут виступає він як герой, що не хоче допустити до страшного лиха, яке жде людство від смертоносного винаходу: отруйних газів. Сотні разів бачили ми вже, як той сміливець лізе просто в руки своїм ворогам сам з голими руками і невідомо пощо. І тут робить він менш-більше те саме. Єдина дійсна небезпека, якої не може оминути це подружжя. Та чи не женився він уже кілька разів і не повинен відповідати за полігамію?

Дописи.

ЗДОЛБУНІВ.

Свято Матері у Здолбунові. Здолбунівська Філія „Союзу Українок“ улаштувала 13. ц. м. величаве, як на волинські відносини, Свято Матері. У дуже гарно прибраній салі, яку гості виповнили вщерть, виголосила п. Багриновська з Рівного реферат, який дав місцевому жіноцтву спромогу довідатися, що українська жінка відограла чималу ролю у нашому національному житті. Торкнувшись ролі жінки в інших народів, закликала й наше волинське жіноцтво, що за невеличкими вийнятками ще все торчить у нетрях „общей русской культуры“ та малоросійщини, стати зразком матерй-громадянки, виховуючи безобличних шкурників, плазунів, а свідомих ідейних та жертворадісних, справжніх громадян-українців. Слід згадати маленького 8-літнього скрипака А. Деншикова з Дубна, що приїхав нарочито своєю грою звеличати матір-українку. А вже на особливу вдячність заслуговує п-і Мартинюкова, яка враз із своїм братом поставила невсипучою працею справді добірний балет з місцевої селянсько-міщанської дітвори. Виступало біля 25 дітей. Присутні не могли надивуватись мистецькому хистові, глибокому вчуттю та запалові, з яким ті маленькі мистці віддавали сам дух українського танку. Малі танцюристи свій піднесений настрій просто накинули глядачам, а вже справжнім віртуозом виявився 9-літній Байлак у „Чумаку“. Своїм маленьким тільцем виводив незвичайно живо, легко і з сильною динамікою повних вісімнацять ріжних кроків. Сильне вражіння на присутніх зробила також песка Юри Шкрумеляка „Свято Матері“, якої вивчення знову таки завдячуємо п. Мартинюковій та її братові. Всі присутні розходились у піднесеному настрої з вірою в душі, що ці маленькі певно змусять життя признати їм краще становище, як їх батькам. Прикро лише вражає, що здолбунівські пані влаштовують усі імпрези з кількагодинним спізненням. Чи не можна би хоч трохи рахуватися з часом?

Здолбунівець.

ДРОГОБИЧ.

Свята Матери в Дрогобичі. Школи С. С. Василіянок улаштували в Дрогобичі 20. п. м. Свято Матери. Його дбайливе опрацювання, незвичайно мила атмосфера і настрій залишили на довгий час незатерте вражіння на гостях. Продукції виключно діточі. Хори на один голос, але рівно, зіспівано і чисто виведені. Прегарне скрипкове соло 8-літнього Ірчика Сапруна і дует йогож та Анусі Кулів, гарна декламація Вірці Савойківної, живий образ дітей школи вправ і все інше було таке миле, що присутні матері на салі зі сльозами в очах дякували аранжерам свята в особах: сестри Віри, п. Длядивівної і п. Огродніковоі. Діти прибирали не сцену, а салю, бож гостили у салі свої матері. (Навіть до таких нюансів було все продумане!). Добір усієї програми, зміст пісень, віршів і промов — усе те містило одно велике і святе слово: Мама. Саме зложилось так, що кілька днів передтим уладжували таке свято старші у гімназійній салі. Та на жаль, воно у нічім не дорівнювало діточому святові з 20. п. м.

—o—

СПОРТ.

УКРАЇНА — Р. К. С.

Товариські змагання відбудуться в суботу 26. V в год. 5 (17) на грищі Р. К. С. Богданівка.

ПРОГРАМА ОКРУЖНИХ ЛЕГКО-АТЛЕТИЧНИХ ЗМАГАНЬ ЗА 1934 Р.

Субота 26 V. год. 16: 1. Передбіг 100 м. муш. 2. Передбіг 60 м. жін. 3. Мет кулею муш. 4. Скок вгору муш. 5. Мет кулею жін. 6. Півфінал 100 м. муш. 7. Півфінал 60 м. жін. 8. 800 м. муш. 9. Скок у далечінь з місця жін. 10. Фінал 100 м муш. 11. Фінал 60 м. жін. 12. Штафета 100×200×400×800 муш. 13. Штафета 4×60 ж.

Неділя 27. V год. 15·30: 1. Передбіг 200 м. муш. 2. Передбіг 200 м. жін. 3. Мет диском муш. 4. Скок з жердкою. 5. Півфінал 200 м. муш. 6. Півфінал 200 м. жін. 7. Мет диском жін. 8. Біг 1500 м. муш. 9. Скок вгору жін. 10. Скок вдалечінь муш. 11. Фінал 200 м. ж. 12. Фінал 200 м. муж. 13. Штафета 4×100 муш.

Понеділок 28. V. год. 9: 1. Передбіг 400 м. муш. 2. Передбіг 100 м. жін. 3. Мет ратищем муш. 4. Скок вдалечінь жін. 5. Півфінал 400 м. муш. 6. Мет ратищем жін. 7. Біг 5000 м. жін. 8. Півфінал 100 м. жін. 9. Трискок. 10. Біг 800 м. жін. 11. Фінал 400 м. муж. 12. Фінал 100 м. жін. 13. Штафета 60×75×100×200 м. жін.

Збірка змагунів на площі Сокола-Батька в дні 26. V., год. 15. Всі мають мати зі собою карту зголошення і карту лікарських оглядин.

Зголошення слати на адресу Українського Спортового Союзу, Львів, Домініканська ч. 11, до 25. V год. 20.

„ДОВБУШ" — ВІЦЕМИСТЦЕМ БУКОВИНИ.

Саме скінчилися мистецькі гри копаного мяча в Чернівцях на рік 1933/34. Заслуженим мистцем став Ян (нім. товариство). Місце престолонаслідника припало цього року українському спорт. т-ву „Довбуш". Треба тут згадати, що „Довбуш" в останніх роках значно поліпшився, одначе бракує йому холоднокровности і дисципліни.

Таблиця мистецьких гор I. кляси 1933—4 р.

	Гри	Виграні	Розіграні	Програні	Дав ворів	Дістав в.	Пункти	Відн. вор.
Ян	10	7	2	1	17	10	16	1.70
Довбуш	10	4	4	2	12	7	12	1.71
Драгош	10	4	2	4	16	12	10	1·33
Залізничники	10	3	3	4	14	19	9	0·73
Макабі	10	3	3	4	14	19	9	0.73
Робітники	10	1	2	7	10	18	4	0.53

СТАДІОН НА 120.000 ВИДЦІВ У КИЇВІ?

З нагоди перенесення столиці України з Харкова до Києва заповіли большевики, що вибудують у Києві величезний спортовий стадіон імени Петровського, в якому можна буде змістити 120.000 видців. Чи це плян реальний, чи такий частий у большевиків гумбуг, покаже недалека будучність.

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

Відень: В днях 20. і 21. п. м. відбулися кваліфікаційні змагання, метою яких було виелімінування четвертого кандидата до змагань за чашу середньої Европи (Мітропакеп). В обох змаганнях фаворизовані дружини програли, а саме Ф. Ц. Він переміг Вієнну 3:1, а Ф. А. Ц. виелімінував В. А. Ц. 1:0. На другий день грали переможні з попереднього дня, отже Ф. А. Ц. — Ф. Ц. Він з висл.ідом нерішеним 0:0, хоч гру продовжено. Ще одні змагання и ж цими дружинами вирішать, котра дружина буде грати за чашу. — На мистецтва світа до Італії поїхали грачі: ворота: Плятер (Адміра), Франціь (Спортклюб); оборона: Сеста, Цізар (оба В. А. Ц.) Шмавс (Вієнна); поміч: Галь (Австрія), Вагнер, Смістік (оба Рапід), Урбанек (Адміра), Бравн (В. А. Ц.); напад: Цішек, (Вакер), Шаль (Адміра), Сінделяр, Штрог, Фіртель (всі топ з Австрії), Бікан (Рапід), Горват, Гасман (оба з Ф. Ц. Він.).

ВІДЕНСЬКА АДМІРА У ЛЬВОВІ.

Дня 31. п. м. розіграє цьогорічний мистець Відня Адміра змагання з репрезентацією Львова. Адміра виступить з трьома резервовими, а саме на воротах, на правій помочі і лівім лучнику. Склад буде такий: Цирер; Павлічек, Янда; Кліма, Гуменбергер, Мірчічка; Фогель, Ганеман, Штойбер, Фанко, Фогль. Репрезентація Львова: Альбанський (Погонь); Хмельовський, Лемішко (оба Чорні); Ганін, Васевич, Дайчман (всі Погонь); Матіяс І., Матіяс ІІ. (оба Погонь), Круше (Лехія), Ціммер, Нехпьол (оба Погонь).

ПОЛЬЩА ПРОГРАЛА ТАКОЖ У ШВЕЦІЇ.

Стокгольм. Швеція — Польща 4 : 2.

—o—

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича. Борщів:

25. V. Корнезільські дзвони.
26. V. Наша напада.
27. V. Сонце руїни.
28. V. Чумаки.
29. V. Королева кіна.

З Борщева їде театр до Заліщик.

Великий Міський Театр.

Пятниця, 25. V. год. 7·30 веч. „Довірність". Гостинний виступ Л. Сольського. Прем'єра. Абон. 21.

Субота, 26. V. год. 7·30 веч. „Довірність". Гостинний виступ Л. Сольського. Абон. 21.

Театр Ріжнородностей.

Пятниця, 25. V. год. 7·30 веч. „Дівчата в одностроях". Абон. 20.

Субота, 26. V. год. 7·30 веч. „Дівчата в одностроях". Абон. 20.

Кіна.

АПОЛЬО: „Під жаром Туркестану", „Фордансерка".

АТЛЯНТИК: „Заглада" (Гарі Піль).

ВАНДА: „12 крісел" (Вл. Бурііян. Дима).

КАСІНО: „Нічний лет".

КОЛІСЕЙ: „Полумя", ревія „Під 1 авон".

КОПЕРНИК: „Чібі" (віденська комедія), „Баль білих ліжечок" (із Містенгет), Барту в Польщі.

МАРУСЕНЬКА: „Двійник" і ревія: „Броновський з нами".

МІРАЖ: „Програма 6 зірок", „Фліп і Флап як кар'єровичі".

МУЗА: „Ніч у Каїрі" (Рам. Новаро).

ПАЛЯС: „Цісарські лови" („Уявер кайзер").

ПАН: „Ніч кохання" (Джове Мохіка).

ПАСАЖ: „Два обличча" (Кен Мейнард). „Дочка полку" (Анні Ондра).

СВІТ: „Чому я згрішила", „Чарлі рятує Европу".

СОНЦЕ: „Нічні суди" та ревія.

СТИЛЕВЕ: „Злодій кохання" та ревія.

ХИМЕРА: „Новий под".

УТІХА: „Кровавий шлях", „На окраїнах Сагари".

Закордонне радіо.

Пятниця, 25. травня 1934.

Відень (506,8) 12·00, 13·10 Концерт, 17·20 Спів, 19·25 Оп. вечір, 21·25 Два фортепіяни. **Прага** (470,2) 17·00 Концерт квартету Ондрічека, **Париж** (312,8) 20·30 „Ле Драгон де Віляр" оп. Меларта, **Білгород** (439,8) 16·00 Пісоньки, 20·00 Сп. ресітал, **Берлін** (356,7) 18·30 Пісні на баритон і лютню, смичк. квартет, **Кельн** (455,9) 17·15 Сучасна музика, **Штутгарт** (522,6), 10·40 15·30 Пісні, **Букарешт** (365) 13·15 Легка музика 17·00, 18·15 Концерт, **Мілянно** (368,6) 11·30 Квінтет, 21·15 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 17·00 Інстр.-вок. концерт.

Субота, 26. травня 1934.

Відень (506,8) 12·30, 22·15 Концерт, **Мор. Острава** (259,1) 21·00 Веселий оп. вечір, **Білгород** (439,8) 12·05, 16·30 Нар. пісоньки й мельодії, **Берлін** (356,7) 12·00, 20·15 Концерт, 16·00 Легка музика, **Кельн** (455,9) 13·00 Концерт камер. хору, 17·15 Пісні й музика, **Мінхен** (405,4) 16·00 Вок. інстр. концерт, 17·10 Фортепян, 20·10 „Ді Герцдаме" оп. Трунка, **Бресляв** (315,8) 20·10 „Маленька Доріт" муз. комедія Кінеке на осн. Діккенса, **Москва** (Сталін 360,6) 17·30 „Русалка" оп. Даргомижського, **Будапешт** (549,5) 12·05 Концерт увів. хорів, 13·30 Концерт військ. орхестри, 20·00 Популярні арії, **Рим** (420,8) 20·45 Вок. інстр. концерт.

Львівське радіо.

Пятниця, 25. травня 1934.

7·00—8·00 Ранішня авдиція, 12·05, 12·33 Популярна музика з гр. плит, 15·05 Збіжева біржа, театр. репертуар, 15·10 Господарські вістки, 15·20 Легка музика (джез. орхестра), 16·20 Гр. плита, 16·25 Театр. фейлетон. 16·35 Гр. плити (Фрідман), 17·10 Пісні (Гофманова, сопран), віольончеля, фортепян, 17·30 Істор. відч. „Кольоніяльний рух з кінцем 19. і на початку 20. ст.", 17·50 Відч. „Торговельне шкільництво й госп. життя", 18·15 Концерт лотиського хору, 18·50 Наука стенографії, 19·00 Всячина, 19·15 Польська фільософічна думка в ост. чвертьстолітті", 19·25 Актуальний фейлетон, 19·40, 19·43 Спортові вістки, 19·55 Сільва рерум, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Муз. балачка, 20·15 Симф. концерт, музика, хор, солісти; в перерві ок. 21·00 відч. „Естетика наймолодших", 22·40 Жидівські пісні (Жак Корнеллі), 23·05 Танкова музика.

Субота, 26. травня 1934.

7·00—8·00 Ранішня авдиція, 12·05, 12·33 Концерт сальонової орхестри 15·10 Господарські вістки, 15·20 Еспанські пісоньки (Хуан Гордез) у супр. фортепяну, 15·35 Пять хвилин вітру від моря. 15·40 Авд. для хорих, концерт орхестри, 16·20 Лекція фр. мови, 16·35 „Дощ жемчугів" муз. репортаж), 17·20 Істор. відчит „Політика вел. держав у 20 ст. і вибух світової війни", 17·40 Репортаж, 19·00 Польська фільософ. думка в ост. чвертьстолітті, 19·13 Всячина, 19·25 Рецитації поезій, 19·40, 19·43 Спортові вістки, 19·55 Сільва рерум, 20·00 Шопенівський концерт, 20·30 Почт. техн. скринька, 20·45 Популярні польські мельодії, орхестра, солісти, 22·00 Танкова музика, 23·05 Виденська зазуля.

ОПОВІСТКИ

В дівочій гімназії У. П. Т. „Рідна Школа" в Станиславові (вул. Липова 82) відбудуться вступні іспити до І. кл. нового устрою дня 15. червня пис. частина, а дня 16. червня устна частина іспиту. Вступні іспити до ІІ. кл. нового устрою та V, VI і VII гум. типу відбудуться в днях 18 і 19 червня. Зголошення приймає до 10 червня **Управа гімназії.** 1619 2—2

Філія С. У. у Львові взиває своїх Членів узяти масову участь у поході з процесією церкви св. Юра на Янівський цвинтар. на другий день Зелених Свят. Місце збору пл. св. Юра, понеділок 2. год. пополудні. 1621

Філія С. У. Львів, улаштовує в дні 29. мая 1934 р. Ширші Сходини з виставою трикотарства, рукавичництва та фаховим рефератом Міки Зеленої на закінчення обох курсів. 1622 а

Вп. П. Савицька-Вербицька і Савицька-Матчакова зложили 20·— (двайцять) зол. замість квітів на могилу свого вуйка ради. Степкевича на ціли товариства „Українська Захоронка" за що Виділ складає щиру подяку. 1623

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові в приватних оборотах 5·26·50 зол.

У Варшаві були такі курси: Льондон 26·91, Париж 34·95·50, Берлін 208·25, Цюріх 172·27, Амстердам 359·10, Прага 22·05, Мілянно 45·05, Брюсель 123·75, Данціг 172·70, Стокгольм 138·85, Нюйорк кабель 5.29·25, Нюйорк чеки без трансакцій.

ЗБІЖЕ.

Жито 15·10—15·25. Ціни загалом незмінені, тенденція вдержана.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 24. травня п. р. в наслідок знижкової тенденції не ставить твердих цін на масло. Кооперативам платив за:

1 л. молока	—·16 зол.
1 л. сметани	—·70 „
1 к. яєць	2·25 „

Тенденція на масло і молоко знижкова на сметану слаба, на яйця удержана.

Маслосоюз повідомляє, що 24. V. п. р. платив своїм доставцям **за 1 кг.** живої ваги птиці, льоко подвіря птахомасарні „М. С." у Львові (вул. Б. Гловацького 23):

Курята за 1 кг.		1·80 зол.
Кури „	I кляса	0·90 „
„ „	II „	0·55 „

Тенденція знижкова. На когути, індики, індички, качки і гуси попиту нема.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

НА ФЕРІЇ! Bruges Poinlasse взори, додатки вивчає **Фрайліх,** Сикстуська 21. 1535 5—7

ШУКАЮ СПІЛЬНИКА для поширення магазину із взуттям, Львів, Ринок ч. 21. Дейнека. 1613 2—3

ВІЛЛЯ „ОЛЕНЯ" — ЯМНЕ. До винайму в цілости або поодиноко вісім кімнат з кухнею з комплетною комфортовою обстановою зараз. Інформації дає інж. Володимир Дутка, Станиславів, вул. Казимирівська 17. 1540 7—8

ШУКАЄМО вишколеного кухаря до пансіону у Ворохті на час від 20. червня до 10. серпня 1934 р. Зголошення враз з доказами вишколу й умовами слати до дня 6. червня п. р. до Дирекції Товариства „Взаїмна Поміч Укр. Вчительства" у Львові, вул. Якуба Стшеме ч. 11 1614 2—2

СІҐЕРІЧ ОСТАП, ученик VI. кл. філії державної гімназії з укр. мовою навчання уневажнює згублену шкільну легітимацію. 1617 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

ГРЕБЕНІВ

Пансіон „ЗЕЛЕМІН"

в найгарнішому положенні, подальше від гостинця, гамору і куряви. Просторі, соняшні кімнати з бальконами. Річні і соняшні купелі. Смачний, здоровий харч, знаний з доброти і щедрости. Ціни уміірковані. 1501 9—7

Відкриття 15-го травня ц. р.

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . . зол. 0.35
1 „ одношпальтовий в тексті і новинках . . „ 0·60
„ на першій сторінці . . „ 0·80

Дрібні оголошення від слова:
матримоніяльні і приват. кореспонденція по . . . зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п. . . . . . „ 0·10
шукаючі праці . . . . . . „ 0·07
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . . зол. 480·—
„ „ 1/2 . . . . . . „ 250·—
„ „ 1/4 . . . . . . „ 130·—
„ „ 1/8 . . . . . . „ 70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик. — Видає Видавнича Спілка „Діло". — З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.